

Flügel 76—82 mm). Dagegen ist die zweite Handschwinge länger als die fünfte, wie bei *M. striata*, bei *M. hypoleuca* ist ja wieder, wie bekant, die zweite Handschwinge kürzer als die fünfte. Der Schnabel ist auch länger als bei *M. hypoleuca* bei dem der Schnabel vom Mundwinkel gerechnet kürzer als der Laufknochen sein sollte, hier ist der Schnabel 16 mm lang, der Laufknochen wieder kaum 15 mm lang. Es dürfte also sicher sein, dass wir hier einen Fall von Albinismus bei dem grauen Fliegenschnäpper (*Muscicapa s. striata* (Pall.)) vor uns haben.

En avslöjad detalj i smalnäbbade simsnäppans liv.

Den smalnäbbade simsnäppan (*Phalaropus lobatus*) har väckt stort intresse i litteraturen. Redan den omständigheten att hanen ruvar äggen är ju ett särdrag hos arten; till dess popularitet har otvivelaktigt bidragit hela dess förtroliga och „sympatiska“ väsen. Många, såväl utländska som inhemska forskare hava därför skildrat drag ur artens liv, ur vilka skildringar jag tagit följande citat.

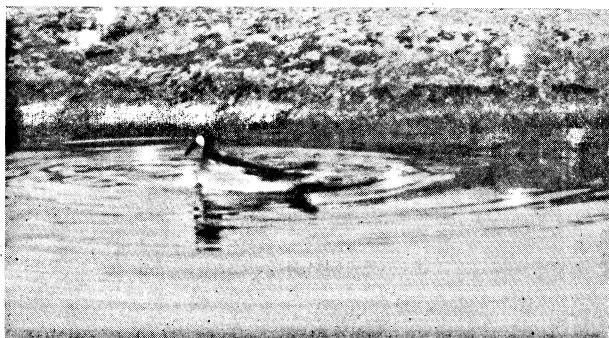
Edvard Wibeck i Naturens Liv, „Vid fjällvattnen“ skriver: de ganska brokiga, i rödbrunt, grått, rostgult och vitt tecknade fåglarna flyta märkvärdigt högt på vattnet. Att säga att de flyta som korkar vore nästan ett för svagt uttryck. Oupphörligt nicka de med huvud och hals, tvärvända eller simma runt med snabba, för vårt öga „nervösa“ rörelser.

A. E. Brehm. Fåglarnas liv: de kunna icke dyka, ty deras fjäderdräkt är alltför rik för att de skulle kunna hava nog styrka att tvinga ned den lätta kroppen under ytan. Simmande uträtta de allt sitt bestyr, upptaga födan från vattenytan, jaga lekande omkring och para sig på vattnet.

Om också dessa citat giva en utmärkt bild av den smalnäbbade simsnäppans liv torde dock en detalj hittills förbigått forskarna, nämligen den som ur vidstående filmkopia framgår kanske tydligare än en skildring med ord. Den omkomne filmfotografen L. L a a k s o, har på Brunskär i Borgå skärgård lyckats fästa på filmen huru ett par simsnäppor upphämta *gastropoder* ur några på skäret befintliga vattensamlingar. Fullständigt lugn råder och *gastropoderna* på stenar och klippryggar ligga lugnt och löst bland slammet. Då kommer simsnäppan glidande längs vattenytan, trissar som en snurra runt

på samma ställe, åstadkommande en kraftig, sugande virvel som driver de intet ont anande snäckorna till ytan, där de flytande omkring bliva ett lätt byte för fåglarna. En detalj ur artens liv, men dock värd att uppmärksammas, då den vittnar om intelligens och beräkning.

I. Forsius.

Phalaropus lobatus.

Filmfoto L. Laakso.

Ägg av *Strix a. aluco* L, *Strix u. uralensis* Pall. och *Strix nebulosa lapponica* Thunb.

Tyvär har materialet, som stått till mitt förfogande av *Strix aluco* och *S. uralensis*-ägg varit ganska knappt — endast 38 ägg av *aluco* och 18 ägg av *uralensis*.

Strix aluco: medeltal av 38 ägg: $46.93 \times 39.1 : 2943$; största: 50×39.6 resp. 48.3×43.3 ; minsta: 45.8×39 , resp. 46×38.4 ; tyngsta: 4670 mg, lättaste: 2660 mg.

Strix uralensis: medeltal av 18 stycken: $49.67 \times 41.18 : 3689$; största: 52×42.1 , resp. 48.7×43.1 , minsta: 47.2×42.9 , resp. 47.4×39.5 ; tyngsta: 4340 mg, lättaste: 3150 mg.

Strix nebulosa lapponica. 153 ägg i 28 kullar: $52.69 \times 42.66 : 4351$; största: $57.7 \times 43.7 : 5075$, resp. $53 \times 45.5 : 5100$; minsta: $48.7 \times 41 : 4095$, resp. $51.2 \times 40 : 3630$; tyngsta $53 \times 45.5 : 5100$; lättaste: $52 \times 42.5 : 3245$.

Strix aluco har skalytan glänsande och mycket finkornig med små porer och ibland kalkknölar samt långsgående, grunda fåror. Invändigt äro äggen ljusare gula än hos *uralensis*. Äggen runda.